Lietas Nr. 133045915
Lietas arhīva Nr. 104AA-0898-15/25

**SPRIEDUMS**

Rīgā 2015.gada 23.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese I.Brimerberga,
tiesneses I.Amoliņa un A.Nicmane
rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar Sabiedrības ar ierobežotu atbildību **/Nosaukums A/** apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2015.gada 24.septembra spriedumu.

**A p r a k s t o š ā d a ļ a**

Ar Latgales reģionālās Valsts darba inspekcijas inspektores L.Kārkliņas 2015.gada 3.marta lēmumu Nr.12V-1060-2015-6 (*turpmāk tekstā – arī sākotnējais lēmums*) Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ piemērots administratīvais sods EUR 700 apmērā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (*turpmāk tekstā – Latvijas APK*) 41.panta otrajā daļā un 159.$^{8}$panta septītajā daļā paredzēta pārkāpuma izdarīšanu.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, SIA /Nosaukums A/ (*turpmāk tekstā – arī Sabiedrība*) to pārsūdzēja augstākai iestādei un ar Valsts darba inspekcijas (*turpmāk tekstā – arī iestāde*) direktora R.Lūša 2015.gada 10.jūnija lēmumu Nr.2015-05-04/53-2015-05-05/197 (*turpmāk tekstā – arī Lēmums*), sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet iesniegtā sūdzība noraidīta.

Nepiekrītot Lēmumam, Sabiedrība vērsās ar sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Ar Rīgas rajona tiesas 2015.gada 24.septembra spriedumu Lēmums atstāts negrozīts, bet Sabiedrības sūdzība noraidīta.

Tiesa atzinusi, ka pārsūdzētajā lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi lietā esošos pierādījumus, līdz ar to tiesa, pamatojoties Latvijas APK 289.$^{13}$panta trešo daļu, pievienojusies iestādes motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nav norādījusi.

Papildus tiesa norādījusi, ka Sabiedrībai pirms līguma noslēgšanas ar SIA /Nosaukums B/", vajadzēja pārliecināties vai SIA /Nosaukums B/" ir kompetenta sniegt ārpakalpojumus darba aizsardzībā, tas, ka Sabiedrība nav par to pārliecinājusies, neatbrīvo viņu no administratīvās atbildības.

Tiesa secinājusi, ka /pers. F/ bija Sabiedrības darba ņēmējs, līdz ar ko, Sabiedrības pienākums bija /pers. F/ pirms darba uzsākšanas reģistrēt Valsts ieņēmuma dienestā, kas konkrētajā gadījuma netika izdarīts, līdz ar ko, Sabiedrība pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 159.$^{8}$septītajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Tiesa pievienojusies iestādes lēmumā secinātajam, ka netika iegūti tieši pierādījumi, ka /pers. F/ ir atrunāta darba samaksa par darba aizsardzības speciālista pienākumu veikšanu Sabiedrībā, tomēr konkrētajā gadījumā ir saskatāmas darba tiesisko attiecību pazīmes – saistību mērķis bija darbs, pakļaušanās darba devēja rīkojumiem. Turklāt, 2015.gada 12.janvārī Sabiedrība ar /pers. F/ noslēdza darba līgumu, kas tiesas ieskatā liecina par to, ka Sabiedrība atzinusi, ka par veiktajiem darba aizsardzības pienākumiem starp pusēm pastāvēja darba tiesiskās attiecības.

Tiesa konstatējusi, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums un pamatojoties uz kuriem iestāde secinājusi, ka Sabiedrība ir izdarījusi Latvijas APK 41.panta otrajā daļā un 159.$^{8}$panta septītajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Par pirmās instances tiesas spriedumu Sabiedrība iesniegusi apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt spriedumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību, sekojošu apsvērumu dēļ.

Starp Sabiedrību un SIA /Nosaukums B/ tika noslēgts pakalpojumu līgums par personāla pakalpojumu sniegšanu un minētos pakalpojumus Sabiedrībai, saskaņā ar rīkojumu, sniedza SIA /Nosaukums B/ darbinieks /pers. F/. Tieši SIA /Nosaukums B/ norīkoja savu darbinieku veikt darba aizsardzības speciālista pienākumus Sabiedrības struktūrvienībā un šī rīkojuma pamatā bija 2011.gada 2.janvāra pakalpojumu līgums par personāla pakalpojumu sniegšanu starp /pers. F/ darba devēju SIA /Nosaukums B/ un Sabiedrību. Tādejādi /pers. F/ veica pienākumus kurus tam uzlika darba līgums, kas noslēgts ar SIA /Nosaukums B/nevis jebkāda veida vienošanās ar Sabiedrību.

Sabiedrība par /pers. F/ veiktajiem darbiem veica norēķinus ar SIA /Nosaukums B/ nevis ar /pers. F/ personīgi, kas apliecina, ka sadarbība bija nevis starp Sabiedrību un /pers. F/, bet gan starp Sabiedrību un SIA "/Nosaukums B/".

SIA /Nosaukums B/" informēja Sabiedrību, ka /pers. F/ 2007.gada 8.jūnijā mācību centrā "Liepa" ir apguvis profesionālās pilnveides izglītības programmu 20P86200 darba aizsardzībā un drošībā 160 stundu apjomā, līdz ar to,

Sabiedrībai neradās šaubas par /pers. F/ kompetenci šajā jautājumā.

/pers. F/ darbības izpildot darba līgumu, kas noslēgts ar SIA "/Nosaukums B/nav uzskatāmas kā nodarbināšana Sabiedrībā. Apstāklis, ka darba devējs (SIA /Nosaukums B/") ir uzņēmies sniegt pakalpojumu, kuram tam nav atbilstošas kompetences, nenozīmē, ka tā darbinieks, kurš norīkots uzņēmuma līguma izpildei, tiek nodarbināts pie pakalpojuma saņēmēja, proti, Sabiedrības.

Tiesa nav izvērtējusi visus lietas materiālus, kā rezultātā nonākusi pie nepareiza secinājuma.

Sabiedrības darbībās nav saskatāmas administratīvā pārkāpuma pazīmes kas būtu kvalificējamas pēc Latvijas APK 41.panta otrās daļas un 159.[8] panta septītās daļas, jo Sabiedrība nav nodarbinājusi /pers. F/, bet gan izmantojusi pakalpojuma sniedzēju, kuram nav piešķirta kompetence šādu pakalpojumu sniegšanai.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un pamatojoties uz Latvijas APK 289.[20]panta pirmās daļas nosacījumiem, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija (*turpmāk tekstā – Tiesu kolēģija*), secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas APK 289.[21]panta nosacījumiem, apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, bet pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē, nebija objektīvi konstatējams.

**M o t ī v u  d a ļ a**

Tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un tas atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[21]panta un 289.[22]panta nosacījumiem, apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[13]panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējusi gan pārsūdzēto spriedumu, gan iestādes Lēmumu, Tiesu kolēģija atzīst, ka tajos ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde un tiesa ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi konstatējušas lietas faktiskos apstākļus, novērtējušas lietā esošus un spriedumā un Lēmumā norādītos pierādījumus un tiesību normas, līdz ar to, Tiesu kolēģija, saskaņā ar Latvijas APK 289.[13]panta trešo daļu, pievienojas iestādes un rajona tiesas motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Tiesu kolēģija konstatē, ka visā lietas izskatīšanas gaitā – gan Sabiedrības apelācijas sūdzībā par Rīgas rajona tiesas 2015.gada 24.septembra spriedumu, gan sūdzībā par iestādes 2015.gada 10.jūnija lēmuma Nr.2015-05-04/53-2015-05-05/197 atcelšanu, gan arī sūdzībā par sākotnējo lēmumu, ir minēti līdzīgi argumenti, kuru būtība ir sekojoša, /pers. F/ ir SIA /Nosaukums B/ darba ņēmējs, līdz ar to, Sabiedrība nav nodarbinājusi /pers. F/, bet gan izmantojusi pakalpojuma sniedzēju, proti, SIA /Nosaukums B/kura nav kompetenta institūcija, kas ir tiesīga sniegt ārpakalpojumus darba aizsardzībā.

Ņemot vērā, ka iestāde savā Lēmumā jau sniegusi vērtējumu Sabiedrības izteiktajam viedoklim, šai argumentācijai arī pievienojusies pirmās instances tiesa, kā arī Tiesu kolēģija Lēmumā ietverto pamatojumu atzinusi par pareizu un pilnībā pietiekamu, tad atkārtota minēto argumentu izvērtēšana nav lietderīga.

Tiesu kolēģija secina, ka Sabiedrības apelācijas sūdzība nesatur tādus faktus, kuri nebija zināmi, taisot nolēmumu pirmās instances tiesā, Sabiedrība nav norādījusi nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiektos uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem.

Kā izriet no lietas materiāliem, SIA "/Nosaukums B/" neatbilst Ministru kabineta 2008.gada 8.septembra noteikumu Nr.723 "Noteikumi par prasībām kompetentām institūcijām un kompetentiem speciālistiem darba aizsardzības jautājumos un kompetences novērtēšanas kārtību" kompetentām institūcijām noteiktajām prasībām, arī /pers. F/ ar mācību centrā "Liepa" iegūto darba aizsardzības speciālista kvalifikāciju neatbilst šo noteikumu kompetentiem speciālistiem noteiktajām prasībām. No minētā izriet, un kā tas jau pamati norādīts iestādes Lēmumā, ka /pers. F/ nebija tiesīgs Sabiedrībai sniegt pakalpojumus darba aizsardzības jomā, bet drīkstēja strādāt Sabiedrībā tikai uz darba līguma pamata kā Sabiedrības darbinieks, darba aizsardzības speciālista pienākumiem veltot visu darba laiku, vai arī savienojot šī amata pienākumus ar citiem pienākumiem, atbilstoši darba līgumam.

Tā kā iestādes pārbaudes laikā tika konstatēts, ka /pers. F/ Sabiedrībā veica darba aizsardzības speciālista pienākumus, bet rakstveida darba līgumu ar viņu Sabiedrība nebija noslēgusi un nebija paziņojusi iestādei par /pers. F/ darba ņēmēja statusa iegūšanu pirms darba uzsākšanas, iestādes amatpersona pamatoti konstatēja, ka Sabiedrība ir izdarījusi Latvijas APK 41.panta otrajā daļā un 159.[8]panta septītajā daļā paredzētu administratīvu pārkāpumu, līdz ar to, pirmās instances tiesas spriedums ir atstājams negrozīts.

Tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinājumam par Sabiedrībai piemēroto sodu un arī uzskata, ka tas ir samērīgs, atbilstošs konkrētās lietas apstākļiem un izvēlēts atbilstoši likuma prasībām.

Tas apstāklis, ka Sabiedrības viedoklis nesakrīt ar iestādes un pirmās instances tiesas viedokli nevar būt par pamatu apgalvojumam, ka Tiesa nav izvērtējusi visus lietas materiālus.

**R e z o l u t ī v ā  d a ļ a**

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21]pantu, 289.[22]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, Tiesu kolēģija

**n ŝ p r i e d a**

Rīgas rajona tiesas 2015.gada 24.septembra spriedumu atstāt negrozītu, bet iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese I.Brimerberga

Tiesnese I.Amoliņa

Tiesnese A.Nicmane